

El torneig intergalàctic de l’Adrià

Vet aquí una vegada que hi havia un nen anomenat l’Adrià que vivia en un petit poble a la costa. L’Adrià estimava el futbol més que res al món i somiava en convertir-se en un jugador professional com els seus ídols. El seu germà gran, en Marc, sempre l’animava i jugava amb ell al camp que hi havia darrere de la casa.

Un dia, mentre l’Adrià i en Marc jugaven un partit intens, una llum estranya va il·luminar el cel. De sobte, van aparèixer dos éssers d’aspecte estrany, vestits amb vestes brillants de colors vius. Eren emissaris d’una federació intergalàctica de futbol, i havien vingut a convidar l’Adrià a participar en un torneig molt especial: el Torneig Intergalàctic de Futbol.

Després de superar la sorpresa inicial, l’Adrià va acceptar la invitació amb entusiasme, i juntament amb en Marc, van ser transportats a un planeta llunyà on se celebraria el torneig. El planeta, anomenat Zaltron, era un món on la gravetat era la meitat que a la Terra, cosa que permetia jocs molt més aeris i espectaculars.

El torneig reunia equips de tota la galàxia, cadascun amb les seves peculiaritats. Hi havia un equip format per criatures gelatinoses que podien canviar de forma, un altre per robots ràpids com el llamp, i

fins i tot un equip d’espècies vegetals que jugaven comunicant-se a través de les arrels.

L’Adrià i en Marc van haver d’adaptar-se ràpidament a les noves regles, que incloïen camps que canviaven de forma i porteries que es movien aleatòriament. Cada partit era un desafiament i una oportunitat d’aprendre i innovar en el seu joc.

A mesura que avançaven en el torneig, l’Adrià va començar a comprendre la importància de la cooperació i el respecte mutu entre cultures diferents. Veia que més enllà de guanyar, el que realment importava era el que aprenien dels altres equips i com tots junts enriquien el joc.

El torneig va culminar amb una gran final on l’Adrià i en Marc, ajudant-se mútuament i utilitzant tot el que havien après, van aconseguir un emocionant empat contra l’equip campió del torneig anterior. Tot i que no van guanyar el torneig, van ser celebrats com a herois a la seva tornada a la Terra.

A casa, l’Adrià va compartir les seves aventures amb el seu pare, qui va quedar tan inspirat que va proposar dissenyar un nou estadi a la seva ciutat que reflectís les innovacions que l’Adrià havia vist a Zaltron. L’Adrià, per la seva part, va entendre que el futbol era més que un joc; era una manera de connectar amb éssers de tot l’univers, compartint un esperit de diversitat, respecte i amistat.